

DOBROGEA JUNĂ

DOBROGEA A DOBROGENILOR

ABONAMENTE:
Poza... 40 Lei - Poza 6 luni... 20 Lei
Anunțuri și reclame după invocare

PENTRU PATRIE

Vitejii Dobrogeni

Ediția-a vîză moartă, precum și-o moartă viață.
I. Hellade Rădulescu.

Urmașii-afii vreodată franza desprință, scuturată și purtată de vânt de departe de râul râul mamă? Gândită-vă atunci uneori la tristețea și la dușerea unui înstrăinat, cu gândul mereu la locurile dragi și la flințele scumpe cărora le va fi dat să nu-l mai vadă viațădată?

Ați părăsit, când la o răscrucere de drumuri, pe lăsare, atunci dat de o moștenire și de o cruce cu un nume străin, necunoscut și uitat de Dumnezeu și de oameni?

Achile Sarry! A plecat din lumea noastră, dus de vârtejul patimelor din ziua de azi. La Turtucaia, în ceteata durerilor și a dezamăgirilor celor dințătu, își odihnește el trupul, din care a înfătesit să facă un sacrificiu și o dovadă de cinste ostindă. Necințit la o datorie sfântă, a rămas loial, ca să nu se uite niciodată, că așa cum a fost totă viața, așa și înfătesit să rămână pentru totdeauna: statoric și hoitrit într-o convingere și o luptă.

Cu Achile Sarry s-a dus o înțimă, o prietenie și o mândrie a noastră, a tuturor. Acum cîțiva ani, când la un concurs de chimie la Galați au fost chemați toți elevii clasei a

ACHILE N. SARRY

Acum Dundrea bătrând îl spune mereu, curgând la vale, că cu ea ducă pînă departe, la noi toamă, amintirea lui și a sacrificiului lui dureros și sfînt...

H. P. Gr.

Uifare sau părăsire?

Dacă viața ta în oricare ziă dobrogănești este un titlu sfântior, apoi cel mai sfântior este titlul de mai sus: *Uifare sau părăsire?* Căci poți să te duci de la tu și a sacrificiului tău dureros și sfînt.

Dacă eroe peisaj importantă, conducători tăruși ai nașterii românești de pește Dundre, nu s-au găsiți că acei cari erau înținuți de altădată, cum au ajuns nevoiași, lipsiți și ruini. Si atunci cănd au venit din toate marile tări și ajutoare pentru noi Români, ele s-au desfășurat imediat pe piața Bucureștiului, s-au desfășurat în Galați și Brăila, în Moștenea, unde vezi — numai în Dobrogea nu. Vaporanele înșurate cu alimente au juns la Constanța, au derăzat, dar alimentele au rămas pe chei săptămâni întregi, penetrându-și cu mijloacele de transport pe căile ferate, și nu se poate trece peste Borcea nefind pod. Astfel că de un timp vaporanele s-au îndepărtat spre galăzi Dunării, ca prin Galați-Brăila să poată veni mult mai cînd în ajutorul populației suferințe.

Dar ce nu se împărtășeau cele vestile în Dobrogea? La această întrebare nu vor putea răspunde nici odată guvernări, pentru că nu ești răspuns. Alimentele se strică, dar nu se împărtășează nevoiașilor.

Singurul nostru port la Marea Neagră Constanța, fără legătură cu restul Peiș. În iarnă, legătura nu se poate face, penetrându-și greu de reparat, atunci însă au trecut cinci luni din vară, și înțigă repararea lui nu a mers cu un pas înainte.

Dobrogea poartă, astăzi, disperare.

Rugă junile de ajutorare se ridică de preluindeni; nimic.

În treburi interioare multe, plonieri răspinoase, ca la case din urmă, să se deseze de proclamație pentru avansarea unei minime sume din dreptul la despăgubiri. Si astăzi cum? Înțigătorii care nu i-a mai

rămas nici casă, nici viu, nici unește (de sămână nu mai poseseam) tărașului căruia îi su muri feciori pe front, și trebuie să-și îngrăjescă nevoie; tărașul care mulță urcă amestecată cu mulță, i se dă 20%, din despăgușire, dacă suma totală nu trece de 20.000 lei.

Se cere sănătatea de preluindeni; nu s-a dat.

— Cine sănătatea?

— Cine sănătatea?

— Cine?

